

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.37/2014/3. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2014. évi július hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlottás társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.413/2013/15. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy II.rendű vádlottcselekménye az 1978. évi IV. törvény 271.§ (1) bekezdésébe ütköző 2 rendbeli garázdaság vétségének minősül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi I.rendű vádlottat 6.520 (hatezer-ötszázhusz) forint és II.rendű vádlottat 6.520 (hatezer-ötszázhusz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék a 2014. évi március hó 24. napján kelt B.413/2013/15. számú ítéletével I.rendű vádlottat a Btk.164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt 2 év - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztést - végrehajtásának elrendelése esetén - börtönben rendelte végrehajtani és a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére I.rendű vádlottpárfogó felügyeletét rendelte el, míg II.rendű vádlottat a Btk.339.§ (1) bekezdésébe ütköző 2 rendbeli garázdaság vétsége miatt 3 évre próbára bocsátotta. Kötelezte továbbá a vádlottakat külön-külön az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére súlyosbításért, I.rendű vádlotttekintetében hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, II.rendű vádlotttekintetében pedig pénzbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta és

indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.rendű vádlottat hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélje és tiltsa el a közügyek gyakorlásától, míg II.rendű vádlottat pénzbüntetésre ítélje.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348. § (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást maradéktalanul felderítette, valamennyi bizonyítékot beszerezte és értékelte, valamint indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányosságot, iratellenes megállapítást, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes, az az egyező tartalmú bizonyítékok helytálló értékelésén alapul.

I.rendűés II.rendű vádlottak bűnösségük elismerésére is kiterjedő, tényfeltáró jellegű beismerő vallomást tettek, mely vallomásukat a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is alátámasztották, ekként a vádlottak büntetőjogi felelősségéről megnyugtató módon állást lehetett foglalni.

A fellebbezéssel egyébként sem támadott tényállás tehát megalapozott, így az - tekintettel a Be.352.§ (2) bekezdésére - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.rendűés II.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Helyesen járt el a törvényszék, amikor I.rendű vádlottvonatkozásában az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvényt alkalmazta, az e körben kifejtett érvelésével a másodfokú bíróság is egyetértett.

Tévedett azonban, amikor II.rendű vádlottcselekményét is az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény rendelkezéseinek alkalmazásával bírálta el. Tekintettel arra, hogy a vádlott terhére rótt garázdaság vétségének törvényi tényállása és a büntetési tételkerete az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény szerint is azonos, és a próbára bocsátáshoz kapcsolódó általános részi rendelkezések sem kedvezőbbek az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény szerint, ekként a Btk. alkalmazásának nem volt helye.

Mindezek alapján a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy II.rendű vádlott cselekménye az 1978. évi IV. törvény 271.§ (1) bekezdésébe ütköző 2 rendbeli garázdaság vétségének minősül.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, és azokat tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a büntetés kiszabása kérdésében döntött. Különösen nem értett egyet azon ügyészi állásponttal, hogy I.rendű vádlottvonatkozásában a sértetti közrehatás kisebb fokú volt. Amint az az irányadó tényállásból is egyértelműen megállapítható, a cselekmény többmozzanatú volt, ugyanis a **sértett** az őt ért bántalmazást megelőzően több ízben, hosszabb időn keresztül sértegette a vádlottakat, és egyszer meg is ütötte I.rendű vádlottat.

Tekintettel arra, hogy a vádlottak által tanúsított erőszakos magatartás közvetlen kiváltó oka az ittas állapotban lévő **sértett** agresszív, provokatív magatartása volt, ezért a sértetti közrehatást mindkét vádlott javára nyomatékkan kellett értékelni.

Ilyen körülmények között tehát helyesen járt el a törvényszék, amikor I.rendű vádlottat hosszabb tartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte és pártfogó felügyeletét rendelte el, míg a büntetlen előéletű, a törvénnyel első ízben összeütközésbe kerülő II.rendű vádlottat 3 évre próbára bocsátotta.

A vádlottakkal szemben alkalmazott büntetés és intézkedés szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez; azok megváltoztatására nincs törvényes indok és lehetőség.

Következésképpen az ügyész súlyosbítást célzó fellebbezése egyik vádlott vonatkozásában sem vezetett eredményre.

Mivel a fellebbviteli bíróság II.rendű vádlottal szemben az elkövetéskor hatályban volt büntető törvényt alkalmazta, ezért rögzíteni kellett, hogy a próbára bocsátás intézkedés alkalmazása az 1978. évi IV. törvény 72.§ (1) és (5) bekezdésén alapul.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét II.rendű vádlotterhére rótt bűncselekmény minősítését érintően a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles I.rendű és II.rendű vádlotta másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Pécs, 2014. július 2.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.413/2013/15. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.37/2014/3. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - 2014. évi július hó 2. napján jogerőre emelkedett és - fel nem függesztett részében - végrehajthatóvá vált.

.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke